

Gival, La Pagode, Brodard đã trở thành một cái “trở c văn hóa không tên” phồng phọt mà rọt sâu đằm trong cái hồn của Sài Gòn.

Buổi sáng thế sáu vừa qua (11-10-2012), tôi đi cùng một ông bạn đi ăn trưa ra Gival uống cà phê. Tôi rất ngạc nhiên vì từ hôm 2 năm nay Gival nằm trong thế giới xa Eden đã bị đập phá tan tành đổ... làm mất cái gì đó, chắc cũng “vỡ đờ” như tòa nhà Vincom chiếm trên khu vực này hoa trộm của mất. Mọi người đi ngang qua đường Nguyễn Huệ, tôi không thể nào quên đó là đường Tôn Do xưa kia... của chúng tôi. Nhìn toàn bộ khu thế giới Eden chắc còn là đường phố nhộn nhịp hàng rào kiên cố xung quanh chắc nhìn thấy... cái gì là “trở c văn hóa không tên”. Thì ra, sau hơn 12 năm, cái “trở c văn hóa không tên” này vẫn còn âm thầm ngay cả trong vô thức, đôi khi ngay cả trong giấc mơ. Thế nên mỗi khi đi qua khu Eden bị tàn phá đó, tôi bỗng cúi đầu, chùng muốt nhìn lâu và cũng chùng muốt tìm hiểu xem trong thế giới gian này, nó sẽ mọc lên cái gì. Tôi cũng nghĩ Gival đã thuở của hồn và quá khứ, như những người bạn tôi ra lò hòa tiêu, không bao giờ gặp lại.

Ông bạn thế này tôi không biết, ông gì thích:

– Nó mất rồi Gival hôm qua (10-10-2012) chắc cũ rồi ông . Cũng đi tìm tâm, cà phê như xưa. Ra ngắm xem cho biết, như là chút kỷ niệm xưa.

Nghe buồn tai, tôi đứng ý ngay. Dù biết rằng ra đó ngắm sẽ rất ngắm ngủ như bạn, như tình, như thế giới trai trẻ, như thế giới... trong cái không gian này.

Cái “tr c văn hóa không tên”

Nói đ n Gival là nh đ n La Pagode, Brodard... ch c ch n nh ng ng i đã t ng s ng, t ng ghé qua Sài Gòn ch a ai quên. Nh t là nh ng văn ngh sĩ, nhà báo, dân bi u, th ng ng i đ y làm n i trao đ i tin t c ngh nghi p. Còn m t s l n khách du l ch, sĩ quan, quân nhân, công t ch c làm vi c t i “th đô” mi n Nam và các b n tr Sài Gòn th p niên 60-75 cũng hay lui t i n i này. M t đ a đ i m trung tâm thành ph , r t thu n ti n cho m i vi c, t h n hò, mua s m vài th , đ i gi vào r p chi u phim, ho c ch đi “bát ph ” mà h i đó chúng tôi g i là đi “hittuking”, t c là đi “hít t kính” ch không mua bán gì. H n th , th ng hi u bánh ng t Gival r t n i ti ng, thu hút nhi u khách sành ăn. M y bà đi ngang qua Lê L i - T Do ghé vào mua vài cái bánh mang v cho ch ng con là chuy n bình th ng.

Gival, La Pagode, Brodard đã tr thành m t cái “tr c văn hóa không tên” ph ng ph t mà r t sâu đ m trong cái h n c a Sài Gòn.

Sau năm 1975, Gival v n còn s ng cho đ n khi khu này b “gi i t a”, nh ng khách không còn “ch n l c” nh th i x a. Khách hàng đ m i lo i, ông Tây bà Đ m, ông Hàn Qu c bà Đài Loan, chân dài đ p, chân dài x u, ngh sĩ th p c m ra vô thng th và giá c cũng vào lo i trung bình, không “m m” cũng không “c t c ”.

Givral ngày y... bây gi

Trong khi ông b n tôi tìm ch g i xe, tôi đ ng trên đ ng Lê L i nhìn qua khung kính vào nhà hàng Gival m i. Nó v n i cái góc Lê L i – Đ ng Kh i, m y cái c a kính l n v n cho khách có th nhìn ng m hai m t đ ng ph và t t nhiên khách đ ng ph cũng có th chiêm ng ng nh ng khách hàng “đ ng c p” ng i bên trong.

Đ i u đáng ti c nh t là cái c t to t ng đ ng vào góc đ p nh t che l p m t t m nhìn n i c a chính tr c kia, làm cho không gian có v nh ch t ch i h n, không th nhìn th ng ra nhà hát l n, khách s n Continental v i phong cách r t Tây và khách s n Caravelle cùng cái vòng xoay và nh ng con đ ng ch y vào gi a lòng thành ph .

“Văn hóa không tên” từ o nhen linh h n c a Sài Gòn x a

Tác Giả: Văn Quang

Thứ Hai, 29 Tháng 10 Năm 2012 19:23

Chúng tôi b c vào nhà hàng v i m t v l l m. Nh ng chi c bàn gh m i toanh, nh ng b salon kê hai bên góc khá đ p. T t c đ u mang dáng v sang tr ng nh b t c m t nhà hàng cà phê, đ m tâm “có h ng” nào n nh ng thành ph l n.

Kho ng 9g sáng, khách đã chi m h t s bàn trong ti m. S còn l i ng i r i rác quanh chi c comptoir hình móng ng a. Nh ng ng i hoàn toàn xa l ng i riêng bi t, ch ng ai nhìn ai. Cái không khí y khi n tôi không th quên nh ng ngày x a. Tuy ng i khác bàn nh ng chúng tôi v n có th bi t xung quanh mình có nh ng ai.

Bàn bên kia là b n năm anh ký gi chuyên làm tin hành lang Qu c H i, bàn góc trái là m y ông dân bi u H Ngh Vi n th i Đ Nh C ng Hòa đang say s a bàn v nh ng “ý ki n” đã và đang chu n b lên đ i n đ n. Bàn gi a nhà là m y “dân ch i” quen m t, có l ng i đ i ng i đ p... Th nh tho ng m t cái g t đ u, m t cái v y tay, m t ánh m t thân thi n. S g n g i, quen thu c y chính là cái linh h n c a Gival tr c 1975. Bâ gi không tìm l i đ c n a.

Cái “tr c văn hóa” từ La Pagode, Givral đ n Brodard khác nhau th nào?

N m chung trên đ ng T Do x a, có ba quán café cùng n i ti ng nh nhau. B t đ u t nhà hàng La Pagode n góc Lê Thánh Tôn – T Do, qua vài nhà hàng đ n ti m sách Xuân Thu, đ n hành lang Eden, trong đó có r p Ciné Eden t h i... c u hoàng B o Đ i m i lên ng i. Đ n góc đ ng này là Givral n m đ i đ i n v i khách s n Continental, sát bên tr s H Ngh Vi n (nhà hát l n TP cũ), nhìn chéo sang ph i là khách s n Carvelle sinh sau đ mu n. Đi quá chút n a là nhà hàng Brodard.

Ba ti m cùng n m trên m t con đ ng r t g n nhau, ch cách kho ng trên d i 100m và g n nh có ki u kinh doanh gi ng nhau. Nh ng th t ra, n u đ ý k , khách hàng th ng chia làm 3 l i khác nhau. đ đây tôi ch k riêng v m t “sinh ho t văn hóa”.

Tr c h t ph i k đ n nhà hàng La Pagode, tôi cho là “c kính” nh t. Ngay t nh ng năm 1953,

“Văn hóa không tên” từ o nhen linh h n c a Sài Gòn x a

Tác Giả: Văn Quang

Thứ Hai, 29 Tháng 10 Năm 2012 19:23

khi tôi m i bi t taxi là “cái gi ng gì” (b i i mi n B c h i đó ch a có taxi), tôi đã bi t La Pagode. H i đó Pagode còn bày hàng gh salon b c da ra ngoài hành lang, theo i ông Nguyễn Sa thì nó gi ng h t nhi u nhà hàng Paris. Ng i i đây thoáng dăng. Khách đ n th ng ch dùng m t ly cà phê, ng i t chi u đ n t i m t. Phía trong có m t bàn đánh “tin” dành cho khách gi i trí ch không có m c đích c b c ki m ti n. Ông Hoàng H i, anh ru t c a c chu n t ng L u Kim C ng, có th k là m t “nhà vô địch” v môn gi i trí này. Chúng tôi ch c n mua m t ch c cái jeton, nh đ ng xu, b vào khe là ch i tri n miên. C s p h t l i kêu ông ông Hoàng H i “c u giá”, bonus l i đ xu ng hàng đ ng jeton tha h ch i.

T đầu có “Radio Catinat”

Khách hàng c a La Pagode h u h t là nhà văn nhà th , nh c sĩ, ca sĩ. C vào bu i chi u, sau gi tan s là t t p l i đây. T t nhiên cũng ng i thành nhóm. Nh ng ngày đ u tôi th ng đi cùng Thanh Nam, Thái Th y, Hoàng Th và đ n đây th ng g p các anh Nguyễn Sa, Tr n Thanh Hi p, M c Thu, Cung Tr m T ng, Mai Th o, Ph m Đình Ch ng, T Quang Khôi, Viên Linh, Nguy n Đ t Th nh, Ph m Hu n, Anh Ng c, Nhã Ca, Tr n D T , Nguy n Đình Toàn... Quá nhi u, tôi không th nh h t. Th t s cái nhu c u chính là đ n đây g p nhau, đ ... nói dóc, “bình lo n” vài cái tin văn ngh , th i s chính tr cho vui thôi. C ba nhà hàng này v i nh ng cái “loa ng m, loa không ai ki m ch ng” nên có th i ng i ta g i nh ng tin t c y là “radio catinat” (b i con đ ng T Do, th i Pháp đ c đ t tên là đ ng Catinat). Tuy nhiên cũng có nh ng ngu n tin “bí m t qu c gia” r t chính xác bên c nh nh ng ngu n tin ch ng bao gi là s th t. Nó c nh p nh ng nh th nên “radio Catinat” ch a ch c đã là “láo toét” nh nhi u ng i k t t i nó.

V y t m g i Pagode dành cho gi i vi t lách g p nhau, x stress.

Quy n l i h t ng gi a phóng viên và các ông “ngh ”

Còn Givral đông nh t và đáng k nh t vào m i bu i sáng. Phóng viên tr th ng t t p nhà hàng này vì nó ngay tr c tr s H Ngh Vi n, các ông dân bi u th ng ra ng i gi i lao t i đây và “th o lu n” đ th chuy n bên l . Và chuy n bên l bao gi cũng h p đ n h n chuy n trong ngh tr ng. Chuy n “bí m t qu c gia”, chuy n phe nhóm, “gia nô” và không “gia nô”, chuy n tình bà ngh ông ngh ..., c nghe m y ông này là có đ tin “gi t gân” trong ngày. Cánh phóng viên th ng b t m i r t ch t ch v i các ông bà dân bi u và ngh sĩ th ng h ngh vi n. Th t ra h có quy n l i “h t ng”, anh cho tôi tin, báo tôi y m tr l p tr ng c a anh. Trong s nh ng phóng viên VN còn có m t s phóng viên ng i M , Pháp t khách s n Continental tr c m t ghé sang. Ho c cũng có m t s phóng viên ng i Vi t làm cho các đài

truy n hình, truy n thanh n c ngoài sẵn tin t i đây.

Nhà th hàng đ u VN th ng h n hò Givral

Có m t nhà th hàng đ u VN th i đó là thi sĩ Đinh Hùng, bình th ng ông hay ng i La Pagode, nh ng khi “h u s ” ông l i ng i Givral. Đáng ng i “thanh thoát” nh nh n r t th sinh. Lúc nào ông cũng ch i chu t, complet, cravate, đ u ch i m t g n gàng, tay luôn xách chi c c p da, ông còn gi nguyên v đ m dáng, l ch l m c a “công t Hà N i” nh ng năm 50. Ông th ng h n g p nh ng ng i ái m đ đây. Tôi đ ý th y h u h t là nh ng n đ c gi r t tr , đ p. Khi ông ng i cùng 3-4 cô, khi ông l i rù rì v i m t ng i đ p duy nh t. Đúng là ông có s đào hoa và dù đã ngo i ngũ tu n nh ng trái tim v n còn r t tr . Nh ng lúc nhìn ông “say” nh th , tôi có c m t ng nh ông cũng gi ng nh nh ng c u trai 20 ng i bên cô gái 18. Ông s ng th t v i rung c m c a mình. Có l vì v y th ông bao gi cũng mang cái óng m t, th n tho i r t đ c tr ng. Có th , Givral chính là n i b t ng n cho nh ng cánh th thăng hoa c a c m xúc này.

Hôm nay ng i Givral, hình bóng anh Đinh Hùng v n quanh qu n đầu đây. Nh l i, khi tôi vi t truy n dài “Đ i ch a trang đ i m”, tiêu đ này chính là đã m n trong câu th “đ i ch a trang đ i m mà xuân đã v ” c a anh. Lúc g p nhau, anh Đinh Hùng nói v i tôi: “ , cái tít y có v ti u thuy t l m, c l y xài đi, đóng thu cho t m t cu n thôi”. M i đây mà đã h n n a th k r i anh Đinh Hùng i!

Brodard v i nh ng “dân ch i”

“Văn hóa không tên” từ o nê n lĩ h n c a Sài Gòn x a

Tác Giả: Văn Quang

Thứ Hai, 29 Tháng 10 Năm 2012 19:23

